

Annie Besant

HUKOMMELSE

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

HUKOMMELSE

Annie Besant

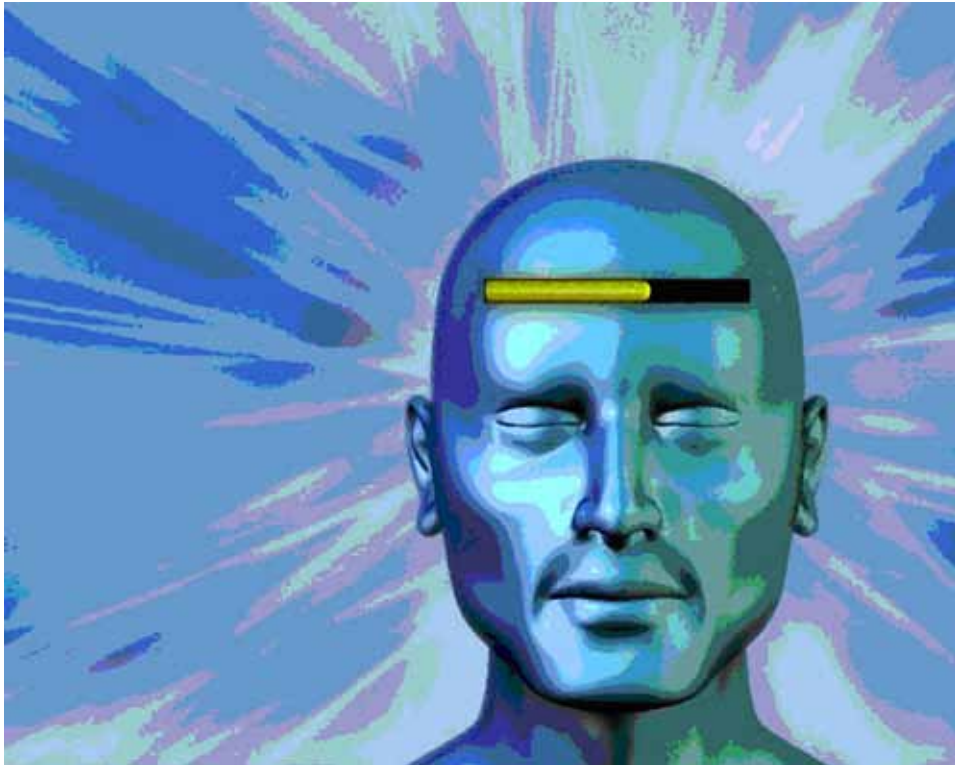

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

HUKOMMELSE

Af Annie Besant

*Hvad er hukommelse, hvordan virker den,
og hvordan genskaber man fortiden,
uanset om den er nær eller fjern?*

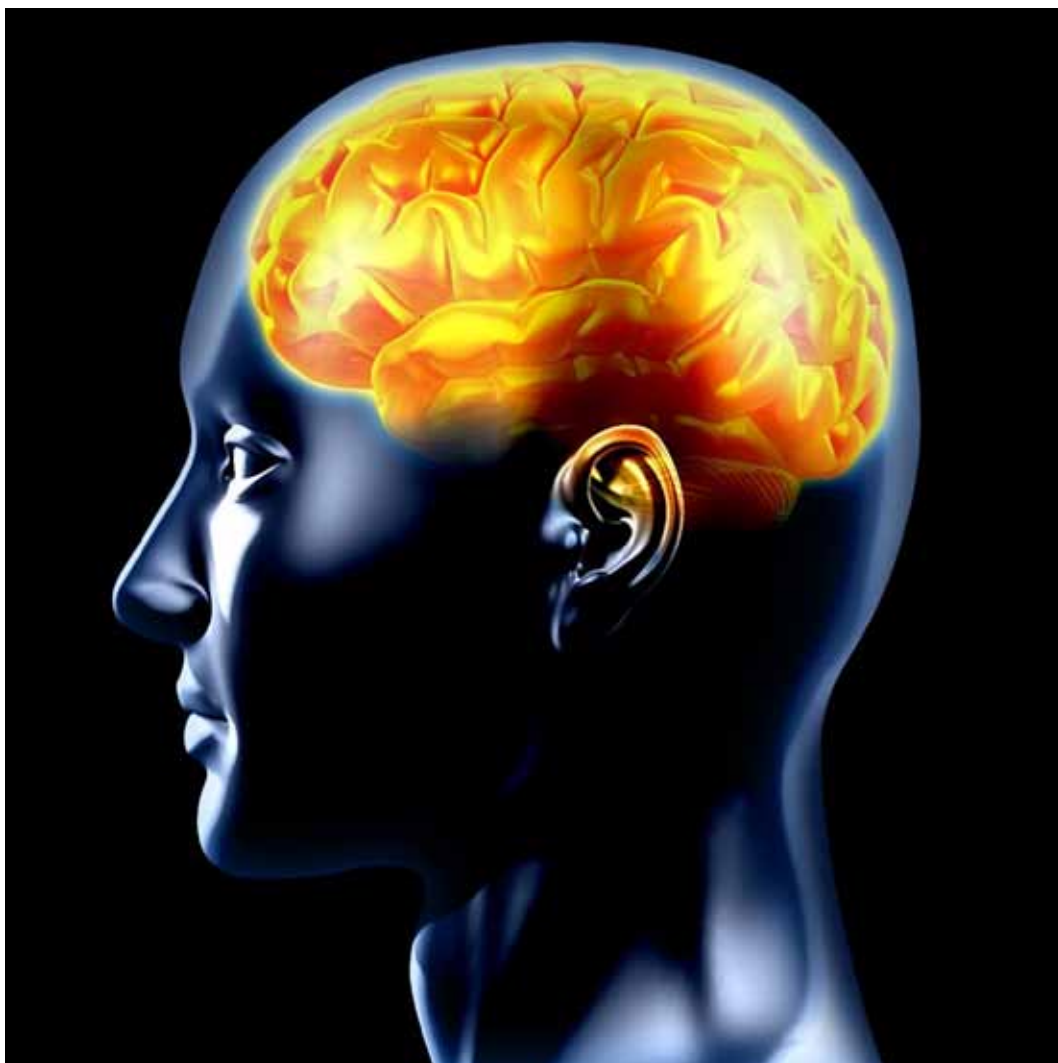
Den gådefulde hukommelse

Hukommelsens natur er en gåde, som har bekymret tænkende mennesker i mange år. Måske vil det nu lykkes at bekymre dem endnu mere ved at præsentere en teori om emnet. På den anden side er det måske også muligt at hjælpe dem lidt ved at introducere et synspunkt, der kan være til stor nytte.

Hvad er hukommelse? Hvordan virker den? Og hvordan genskaber man fortiden – uanset om den er nær eller fjern? For uanset om fortiden er nær eller fjern, om den stammer fra det nuværende eller fra et tidligere liv, så må måden, den genskabes på, være den samme. Der er derfor brug for en teori, som dækker alle tilfælde af hukommelse, og som samtidig gør det muligt at forstå de enkelte tilfælde.

Sjælen og dens redskaber

Det første skridt i retning af en seriøs teori er forståelsen af menneskets opbygning – af sjælen med dets legemer og deres indbyrdes forbindelse. De redskaber eller legemer, som bevidstheden eller sjælen bruger, har afgørende betydning for hukommelsen. Hele genkaldelsen af mere eller mindre fjerne begivenheder er et spørgsmål om at afbilde dem i redskabet – dvs. legemet – og dermed menes der, at man former en del af stoffet i det legeme, som bevidstheden er fokuseret i, så det danner billeder af begivenhederne.

Først skal der fokuseres på, hvad der sker, når det fysiske legeme modtager et indtryk, og bevidstheden senere genkalder dette indtryk – dvs. *husker* det. En vibration udefra rammer et sanseorgan, som overføres til det hjernecenter, som sanseorganet er forbundet med. Det medfører, at en cellegruppe i hjernen vibrerer, og det efterlader cellerne i en lidt anden tilstand end den, de befandt sig i før påvirkningen.

Gentagelsens nødvendighed

Reaktionen har sat et spor i cellegruppen. Når cellegruppen én gang har vibreret på en bestemt frekvens, bevarer den resten af livet som cellegruppe muligheden for at vibrere på samme frekvens uden igen at modtage en impuls fra den ydre verden. Enhver gentagelse af en bestemt vibration styrker denne mulighed. De enkelte vibrationer efterlader deres eget spor, men der kræves mange gentagelser, før cellegruppen selv kan aktivere en gentagelse.

Cellerne nærmer sig denne mulighed ved hver gentagelse, der aktiveres udefra. Men vibrationen stopper ikke ved de fysiske celler. Den overføres til den tilsvarende "cellegruppe" i de finere indre legemer, og i sidste instans har den skabt en ændring af bevidstheden. Ændringen virker tilbage på cellerne. En gentagelse af vibrationen aktiveres indefra af forandringen i bevidstheden. Denne gentagelse er erindringen af det, der indledte hele kæden af vibrationer.

Indre og ydre impulser

Cellernes reaktion på vibrationen udefra – en reaktion, der sker i overensstemmelse med de fysiske lovmæssigheder – giver cellerne evnen til at reagere på en lignende impuls, selvom den er svagere og kommer indefra. Der forbruges en smule energi hver gang stoffet i et nyt legeme skal sættes i svingninger, og derfor reduceres vibrationens energi gradvist. Men der forbruges mindre og mindre energi hver gang cellerne gentager en bestemt vibration som reaktion på nye impulser udefra, og derfor reagerer cellerne lidt bedre ved hver gentagelse. Ændringer i bevidstheden efter hver gentagelse får desuden bevidstheden til lettere at reagere end i begyndelsen, og enhver gentagelse øger bevidsthedens evne til selv at aktivere en lignende ændring.

Sanseimpulser

Sanseimpulser, der opfattes via synet, hørelsen, føle-, smags- eller lugtesansen, løber fra det fysiske legeme gennem følelseslegemet (astrallegemet) til tankelegemet (mentallegemet), hvor de koordineres til en helhed – på samme måde som en akkord i musikken indeholder flere toner. Det er denne funktion, der er mentallegemets specielle opgave. Mentallegemet modtager forskellige strømme og samler dem til én. Det samler mange indtryk til én oplevelse, én tanke, én sammensat helhed.

Hvordan skal man forstå den komplekse reaktion, efter at en impuls har bevæget sig indad og skabt en forandring i bevidstheden? På vej udad skaber forandringen vibrationer i legemerne, som reproducerer de samme vibrationer, som impulserne skabte på vej ind, og i hvert legeme viser forandringen sig nu i en svagere udgave. Den er ikke så stærk og vital, som da den strømmede fra det fysiske til det astrale og fra det astrale til det mentale legeme. Den viser sig i mentallegemet i en svagere form som en kopi af det, der blev sendt indad af mentallegemet, men med svagere vibration.

Aktion og reaktion – virkeligt og mindre virkeligt

Når sjælen modtager en "reaktion" fra mentallegemet (dvs. når en vibration rammer legemerne, vil den skabe en reaktion), er reaktionen langt svagere end den oprindelige "aktion", og derfor vil den opleves som mindre "virkelig". Den skaber en mindre forandring i bevidstheden, og denne reduktion medfører uundgåeligt en mindre "virkelig" oplevelse.'

Så længe bevidstheden endnu ikke er tilstrækkelig udviklet til at kunne opfatte indtryk, der ikke kommer igennem med de fysiske impulsers styrke, er den reelt i nærmere kontakt med det fysiske legeme end med noget andet legeme, og der vil ikke være erindringer af idéer, men kun af sanseindtryk – dvs. billeder af ydre genstande og billeder, der dannes af hjernens vibrationer, og som reproducerer sig selv i det astrale og mentale stof. Disse billeder i mentalt stof er lige så konkrete som billeder på øjets nethinde. Man kan sige, at bevidstheden opfatter eller "ser" dem, idet øjets syn kun er en lille del af hele opfattelsesprocessen.

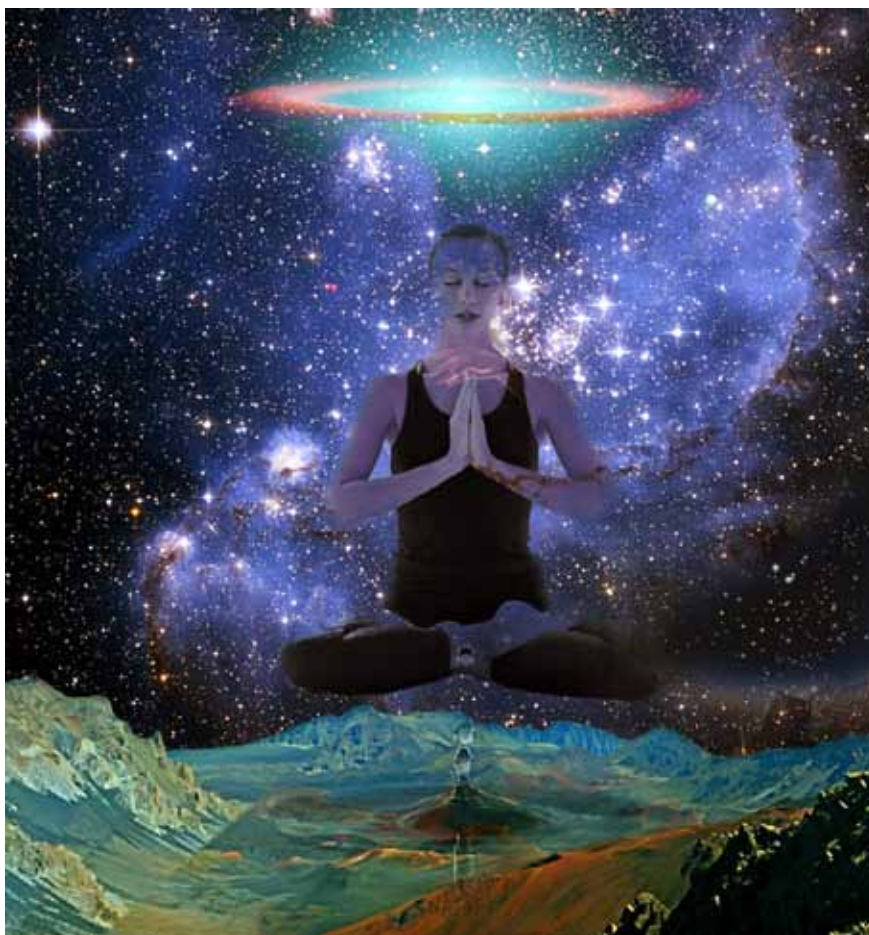

Det indre syn

Efterhånden som bevidstheden trækker sig væk fra det fysiske legeme og i højere grad vender opmærksomheden mod ændringerne i de indre legemer, ser den disse billeder af sin egen udadgående reaktion via astrallegemet – og det er erindringer af sanseindtryk. Billedet viser sig i hjernen som en følge af reaktionen fra bevidsthedsændringen og opleves dér.

Denne oplevelse viser, at bevidstheden for en stor del har trukket sig tilbage fra det fysiske til det astrale legeme og fungerer her. På nuværende tidspunkt fungerer menneskets bevidsthed i astrallegemet, og er derfor fyldt med erindringer, fordi disse erindringer er reproduktioner i den fysiske hjerne af tidligere billeder fremkaldt af reaktioner fra bevidstheden.

Hvad er hukommelse?

Men hvad med det centrale spørgsmål: *Hvad er hukommelse?* Afkastningen af legemerne mellem død og genfødsel (reinkarnation) sætter en stopper for legemernes automatik – dvs. for deres evne til at reagere på vibrationer der er identiske med dem, de tidligere oplevede. De reagerende cellegrupper er opløst, og alt hvad der er tilbage, er kimen til fremtidige reaktioner oplagret i de permanente atomer. Hvor svag reaktionen er i forhold til den nye automatik, der etableres i legemernes stofmasse af nye oplevelser i den ydre verden, kan ses af mangelen på evnen til at huske tidligere liv.

Det eneste de permanente atomer i virkeligheden kan, er at reagere med større letthed på impulser, der svarer til de impulser, de tidligere har oplevet, frem for på de, som de udsættes for for første gang. Cellernes eller cellegruppernes hukommelse forsvinder ved døden, og kan ikke genetableres i sin oprindelige form. *Men hvor opbevares hukommelsen så?*

Hukommelse bevares ikke

Svaret er enkelt: *Hukommelsen er ikke nogen evne, og den bevares ikke.* Den er ikke en egenskab i bevidstheden, og der opbevares ingen hukommelse om begivenheder i den *individuelle* bevidsthed. Enhver begivenhed er til stede i den universelle bevidsthed. Alt, hvad der sker i Universet – fortid, nutid og fremtid – er hele tiden i denne universelle eller altomfattende bevidsthed – i det "evige nu". Fra Universets begyndelse til Universets slutning – fra dets solopgang til dets solnedgang – er alting evigt til stede – evigt eksisterende. I dette hav af idéer er alting.

Når mennesket bevæger sig omkring i dette hav, berører det brudstykker af indholdet, og reaktionen på kontakten er menneskets viden. Når man først én gang har fået en erfaring, har man nemmere ved at opnå samme kontakt igen og gentage den. Det sker, når det fysiske legeme ikke i erfaringsøjeblikket er optaget af indtryk på sit eget plan – og *det er det, der kaldes hukommelse*. Alle "erindringer" kan genkaldes, fordi alle muligheder for billedskabende vibrationer er til stede i den universelle bevidsthed. Og man har lettere ved at kontakte denne bevidsthed, hvis man tidligere har været i kontakt med lignende vibrationer. Derfor er det nemmere at gentage vibrationer, som udgør en del af egne oplevelser end de vibrationer, man aldrig har erfaret. Og her ser man de permanente atomers betydning. Når de stimuleres, udsender de præcis de vibrationer, der er lagret i dem, og blandt alle de mulige vibrationer tiltrækkes de atomer og molekyler, der svinger med på de permanente atomers tone.

Der er kun én universel hukommelse

Når man i det nuværende liv påvirkes af vibrationer og forandringer i bevidstheden, er det lettere at tiltrække de vibrationer, man i forvejen har oplevet, ud af den universelle bevidsthed. Uanset om det er en erindring fra det nuværende eller et tidligere liv, er genkaldelsesmetoden den samme. Der er ingen anden hukommelse end den universelle evigt tilstedeværende bevidsthed, som man helt bogstaveligt "lever, bevæger sig og er i". Hukommelsen består simpelthen i, at man kommer i berøring med de dele af den universelle bevidsthed, man tidligere har haft kontakt med.

Al indlæring er erindring

Ifølge Pythagoras er al indlæring derfor en erindring, for indlæring består i, at man ud af den universelle bevidsthed trækker det ind i den individuelle bevidsthed, som er ens egen på grund af den basale enhed med det universelle. På bevidsthedsplaner, hvor enheden er overordnet adskillelsen, deler man den universelle bevidsthed om Universet. På de lavere bevidsthedsplaner, hvor adskillelsen skjuler enheden, lukkes man ude fra den universelle bevidsthed af de mindre sensitive legemer. Det er deres mangel på respons, der skaber begrænsningen, for det er kun muligt at erfare bevidsthedsplanerne via legemerne.

Hukommelsen kan ikke forbedres

Derfor kan man ikke direkte forbedre sin hukommelse. Man kan kun forbedre den generelle modtagelighed og evnen til at reproducere ved at gøre legemerne mere sensitive, samtidig med at man undgår at presse deres elasticitet for hårdt. Man kan også "være opmærksom". Dvs. at man vender opmærksomheden mod og koncentrerer sig om den specielle del af den universelle bevidsthed, man vil i kontakt med. Man behøver ikke plage sig selv med spekulationer om, "*hvor mange engle, der kan stå på et knappenålshoved*" – altså hvordan man på en begrænset plads kan opbevare det uendelige antal vibrationer fra de mange liv, for alle de formproducerende vibrationer i Universet er hele tiden til stede og tilgængeligt for enhver individuel enhed – oven i købet i stigende grad efterhånden som enheden i evolutionens løb oplever mere og mere.

Glemsomhed

Hvordan kan disse informationer bruges i det praktiske liv? Nogle begivenheder "opbevares i erindringen" mens andre "glemmes". I virkeligheden findes begivenhederne i alle deres enkeltheder (det man "husker", og det man "glemmer") kun i én tilstand ... den universelle hukommelse. Enhver, der er i stand til at kontakte denne hukommelse, kan genkalde sig alle enkelthederne lige så godt, som man selv kan. De begivenheder, man har oplevet, tilhører ikke den enkelte, men udgør en del af det universelle bevidsthedsindhold. Fornemmelsen af at eje dem skyldes udelukkende, at man tidligere har vibreret i takt med dem, og derfor lettere kan reagere på dem, end hvis man kontaktede dem for første gang.

Begrænsninger i tid og rum

Man kan imidlertid kontakte begivenhederne med forskellige legemer på forskellige tidspunkter, for alle lever under tids- og rumbetingelser, der er forskellige for hvert legeme. Den del af den universelle bevidsthed, man bevæger sig i i det fysiske legeme, er langt mere begrænset end den, man bevæger sig i i astrallegemet og mentallegemet. Og kontakterne gennem et sensitivt legeme er langt mere levende end dem, man opnår med et mindre sensitivt legeme.

Desuden må man ikke glemme, at rummets begrænsninger udelukkende skyldes legemerne. Ud af en hel begivenhed (fysisk, astral, mental og åndelig) opfatter bevidstheden kun den del, som legemerne er i stand til at reagere på. Man synes, man befinder sig blandt de ting, der omgiver det groveste legeme, som man bruger, og som derfor påvirker legemet "udefra", mens man "husker" de ting, man kontakter med de finere legemer, fordi de overfører vibrationerne til det grovere legeme, og derfor påvirker det mennesket "indefra".

Underbevidsthed

Efterhånden som man gennemgår utallige begivenheder i livet, opdager man, at man ikke opretholder forbindelsen med dem alle. Den fysiske krop har en meget begrænset reaktionsevne, og derfor forsvinder mange oplevelser ud af dens synsfelt. I trance er det muligt at genskabe disse oplevelser, og man siger derfor, at de kommer fra underbevidstheden. I virkeligheden var de hele tiden til stede i den universelle bevidsthed. Når man kontakter dem, bliver man opmærksomme på dem, fordi bevidsthedens subtile lys (dæmpet af den fysiske krop), oplyser dem, og når man er passeret forbi, toner de bort igen. Men det samme lys dækker et større område, når det skinner gennem astrallegemet, og derfor kommer begivenhederne til syne i en trancetilstand – dvs. at bevidstheden befinder sig i astrallegemet frigjort fra det fysiske legeme. Begivenhederne er ikke kommet, forsvundet og kommet tilbage igen. Det var den fysiske bevidstheds lys, der var for svagt, og derfor så man dem ikke. Men det større lys i astrallegemet gjorde det muligt at se dem.

Det astrale syn

Efterhånden som legemerne kommer under kontrol, øges det oplyste område. Bevidstheden kan nu rette opmærksomheden mod enhver del af området og tage tingene i nærmere øjesyn. Når bevidstheden fungerer frit på astralplanet og opfatter de astrale omgivelser, kan den opfatte meget, som på det fysiske plan opleves som "fortid" eller "fremtid". Det forudsætter, at det er noget, den har lært at reagere på i "fortiden". Indtryk der strømmer igennem astrallegemet, men befinder sig uden for forståelsens lys, vil findes sig i det område, som oplyses af det finere mentallegeme.

Sjælens hukommelse

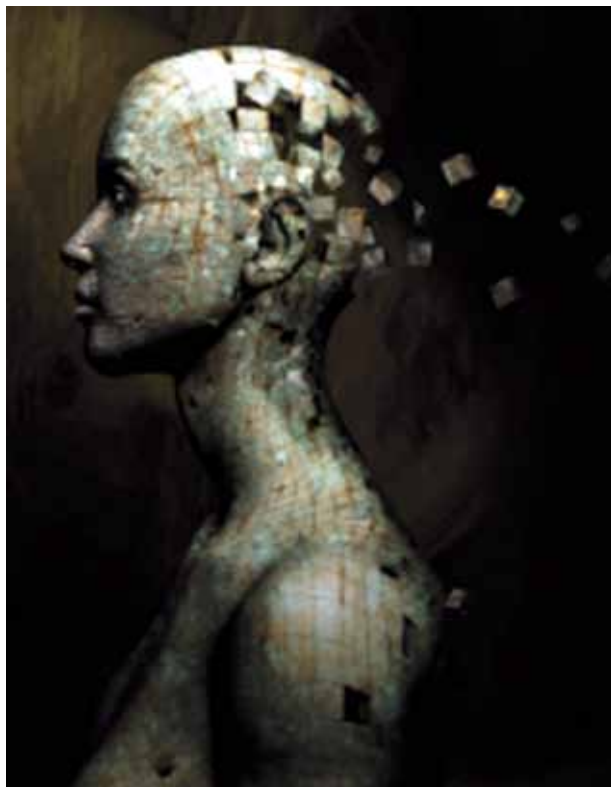
Og ved hjælp af sjælslegemet kan hukommelsen fra tidligere liv genoplives, fordi sjælslegemet svinger ubesværet med på begivenheder, der allerede er oplevet. Det lys, der skinner igennem sjælslegemet, omfatter et langt større område og oplyser begivenheder langt tilbage i tiden. Disse begivenheder ligger i virkeligheden ikke længere tilbage i tiden end nutidige hændelser. De befinder sig bare et andet sted i tid og rum. De lavere legemer, som ikke tidligere har erfaret disse begivenheder, kan ikke direkte kontakte dem og svinge med på dem. Det er en evne, der tilhører sjælslegemet – det relativt evige legeme. Når sjælens legeme reagerer på begivenheder, strømmer vibrationen nedad og reproduceres i mentallegemet, astrallegemet og det fysiske legeme – i personligheden.

Intet er for småt. Intet er for stort.

Sådan er den hukommelsesteori, som her stilles til rådighed for tænkende mennesker. Den gælder i lige høj grad for de små ting i hverdagen som for de større begivenheder i rækken af inkarnationer. For intet er for småt eller for stort for den universelle bevidsthed. Når man udfører selv den mindste lille hukommelseshandling, sætter man sig lige så meget i forbindelse med den universelle allestedsnærværelse og alvidenhed, som når man genkalder sig en fjern fortid.

“Fjernt” eller “nært” eksisterer ikke. Alt er lige meget til stede hele tiden og alle steder. Vanskeligheden ligger i legemerne og ikke i det altomfattende uforanderlige liv.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk